

1.
Näckem.

Det var en bonde, som hade två hästar och en piga. Och när han kom och skulle ta hästarna, så var där alltid tre, och den tredje var alltid lätt att ta. Då sa han till piggan: "Tag den tredje hästen och harva hela dagen med honom och spara inte på honom utan bara harva!" Det gjorde hon, och när hon skulle släppa honom, så sa bonden: "Knäpp upp förklädet!" Och när hon släppte hästen, så tog han tag i förklädet och slet till och fick det med sig, och så for han i ån. - Det var näckem, hon hade harvat med. Och hon skulle inte tala, när hon harvade, och så skulle hon harva med

Bst.
Biskopskolan
Biskopskolan - Skolan
1931

2.
Alppos. Elin Jansson
Hullviken

Bst. - Knut Jansson, Örseryd
7. 1861 i Örseryd, Bst. Skolan

Jons-Persa-Karinen skulle telappa
vid ån, och då såg hon en gubbe, som satt
där på en sten. "Beh Herr Gud, en sån gubbe!"
skrek hon till, men då for han i ån. - Beh,
det skulle varit värken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3146

En gång var det en, som skulle gå
och ta häcken. Men när han kom i backen, så
gick där två häckor. "Vem i Jesu namn skall
jag nu ta?" sa han för sig själv. Men då för
den en i sjön, och sen vräkte han, vem han
skulle ta.

4.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3146

En gång, när jag var liten, såg jag en
fölsing mitt ute i strömmen, och det måste
ha varit näcken, för ingen annan fölsing skulle
ha gått ut mitt i strömmen.

Skogsmanen.

En gång - det var vid 12-tiden
på natten - gick jag vid Kledraget, och då hör-
de jag något som skrek så förtärandligt i
backen. Men jag begriper inte, vad det var, men
de sa, att det var 'Skogsmanen'.

Synvillor.

Vi var i förmynd och arbetade hos
en som hette Edmund. Hans hustru gick ner
till sjön och skulle hämta kräken. Då hittade
hon en fin klockkedja, och den tog hon med
sig hem, och så sa hon till sin gubbe: "Kan du
gissa vad jag har här i handen?" Nej, det kunde
han inte. "Ja, du, en fin klockkedja." Men när
hon öppnade handen, så hade hon ingenting.

7.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3146

Det var många, som sa, att de hade
sett Holy kyrkan nere i ån. Men jag begriper
inte, vad det kunde vara för något.

Uppskrift
Bakverk till
Bakverk - Hög
1931

8. Uppskrift av Pär Jönsson

Ber av Pär Jönsson

Folk 1861 i

Bispebygd

Om en präst.

I Backarygd var det bränneri, och
dit körde småbarnningarna och drack och soj.
Så var där en präst, som hette Nilsson, och han
hade blivit av med ett vagaskjut en gång. På
söndagen började han sin predikan:

"Ja syndakräb,

som ljuter skjut

och syndar alla dagar,

ställt been mitt hjul

uti mitt skjut,

om det dig så behögar! -

Prekias kalvar gå in i min hävar och lägga rinka
på rinka. Käre värmis lügen detta och läggen på edra
hjärter!

9.

Samme präst hade en hjälppräst,
som hetta Ros. Och så misströdde han sin
hustru och denna Ros. Och en söndag sa han
från predikstolen: "De säger, att man får
rosen på benen, men min hustru har
vist fått honom mellan benen."

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3146

Blekisinge

Barkens hd

Barkens - stoly ^{9:00}

1931

10. sept. Kellin Jeppson
Kullituna

Bes. Karl Jönson, Erserat

Om torparen och hans dumma lusten. 4. 1861

Barkens

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3146

№ 1382+1384

Det var en torpare, som hade en
ko och en höna, och dem skulle han sälja på
torget. Och han ville själv gå till torget med dem,
men hans käring hade för sig, att hon skulle
gå den gången. "Begär nu 30 kr för korn och 16
skilling för hönan!" sa han till henne. Men när
hon kom till marknaden, så hade hon glömt
det och begärde tvärt om 16 skilling för korn och
30 kr för hönan. Kon fick hon genast sälja,
men hönan mätte hon så med sig hem igen.
När hon kom hem, så talade hon om för gubben,
hur det gått. Då sa han: "Du är så dum, så
nu skall jag gå ut och se, om det finns en

till, som är så dum. Då träffade han på
 en kätting, som hade sytt en skjorta till sin
 gubbe, men hon hade glömt huvuddlalet, och
 nu tog hon en sten och slog med på gubbens
 huvud för att få det igenom. Han tyckte
 ju, att hon var mycket dum, och nu gick han
 hem igen. Men hans hustru, hon var rädd för
 livhansken. Och nu tänkte hon, att hon skulle
 flyga. Därför smorde hon in sig med tjära och
 rullade sig i fjäder, och så klev hon upp på
 skivnet och skulle flyga, men hon slog sig
 alldeles frisksräckligt. När gubben kom och
 fick se hustrun, sa han bara: "Jaså, det är du,
 som är upps och flackar."

LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

3146